

[Karl Møller]

Det ligger jo sådan, at vi har sagt, at vi vil stemme imod dette lovforslag, og det vil jeg gerne begrunde.

Det er sådan, at vi er imod selve den tankegang, som ligger bag ved dette lovforslag, nemlig at vigtige offentlige servicemæssige ydelser eller funktioner skal vurderes som en form for selvstændige forretningsmæssige virksomheder, som helst skal give overskud og i hvert fald mindst skal kunne balancere. Vi mener heller ikke, at man på et tidspunkt, hvor man i overenskomstforhandlingerne taler om en nul- eller en minusløsning for mange tusinde lønmodtagerfamilier, og hvor den forringede realløn er en realitet, kan foreslå stigninger på et sådant område. Det er altså årsagen til, at vi går imod forslaget.

Vi vil også stemme imod de ændringsforslag, som er kommet henholdsvis fra fremskridtspartiet alene og fra fremskridtspartiet og, hvad der undrer os en lille smule, fremskridtspartiet og retsforbundet i fællesskab.

Jeg vil godt i hvert fald give ét af disse ændringsforslag et par ord med på vejen, nemlig spørgsmålet om at sætte selve avisportoen op med, jeg tror, det er omkring 500 pct., man har talt om.

Jeg føler, at det er fremsat som en provokation. Jeg synes i hvert fald, at det bærer præg af at være fremsat af et parti, hvor det at kunne læse og i hvert fald det at kunne læse indenad betragtes med den største skepsis, og hvor ganske mange medlemmer nok heller ikke benytter sig så meget af den gave, det faktisk er at kunne læse. I hvert fald synes jeg i forbindelse med avisportosagen, at det sædvanlige skvalder, vi får fra fremskridtspartiets side om de 450.000, som står bag fremskridtstanken, harmonerer meget dårligt med det forsvindende lille oplag på 3.000–4.000 eksemplarer, som partiets ideologiske frembringelse, tidsskriftet Fremskridt, kommer i.

Når jeg siger det, så er det, fordi jeg selv har haft den tvivlsomme fornøjelse et par år at fremstille dette makværk, og derfor taler jeg rent faktisk af ganske sørgelig erfaring, ligesom jeg naturligvis også kender noget til partiets forskellige dødfødte forsøg på at få etableret en landsdækkende presse, hvilket glædeligvis heller ikke er lykkedes.

På denne baggrund forstår jeg sådan set godt det ændringsforslag, der er stillet, men af de grunde, som jeg her har nævnt, mener

jeg, at det selvfølgelig både skal og vil blive stemt ned.

Alfred Hansen (DR):

Vi mener fra retsforbundets side, at post- og telegrafvæsenet skal hvile i sig selv, og vi mener også, at de enkelte poster inden for den service, som post- og telegrafvæsenet yder, skal kunne hvile i sig selv. Det får mig til at gøre nogle kritiske bemærkninger om selve fordelingen af udgifter og indtægter for postsektoren og for telesektoren.

Jeg mener, det er helt uantageligt, at man har et underskud i 1977–78 for postsektorens vedkommende på 333,1 mill. kr., men i samme periode har man et overskud for telesektorens vedkommende på 429,4 mill. kr. Altså man dækker så rigeligt underskuddet på postsektoren ind ved at pålægge dem, der taler i telefon, en ekstra afgift. Det finder vi er uantageligt.

Vi har endvidere givet udtryk for i de ændringsforslag, nr. 2, 3, 4 og 5, som vi har stillet sammen med fremskridtspartiet, at vi ønsker, at udbringning af aviser skal hvile i sig selv, altså det, det koster at bringe aviserne ud, skal naturligvis betales af dem, der ønsker at læse disse aviser.

Der er et videre aspekt i den politik, der er givet udtryk for i lovforslaget, og det vedrører de mindre lokale dagblade, som jo i stor udstrækning bliver transporteret med bydreng, som man har lejet fra avisernes side til at bringe dem ud, eller også har aviserne selv deres biler, som kører aviserne ud. Det vil sige, at de små lokale dagblade lider under, at man giver et sådant tilskud til transport af de større dagblade, de landsomfattende blade. Ud fra et decentraliserings-synspunkt og et nærdemokratisk synspunkt er der altså også hold i begrundelsen fra retsforbundets side, nemlig at aviserne skal betale det, det koster at bringe aviserne ud. På samme måde mener vi det skal være tilfældet med de adresseløse forsendelser.

Når vi ikke agter at stemme for ændringsforslag nr. 1, fremsat af fremskridtspartiet, så skyldes det, at vi ikke har fået dokumentation for, at udbringningen af breve og kort ikke hviler i sig selv, altså at de indtægter, som postvæsenet får ved at bringe breve ud og ved at bringe brevkort ud, ikke dækker udgifterne. Det har vi ikke fået dokumenta-